

Her kommer min historie, som ændrede mit liv lige, hvor det skulle til at tage fart.

I 2004 bliver jeg gift med min skønne mand, på daværende tidspunkt er jeg 26 år og har landet et super godt job, huset er købt, og jeg er en lykkelig gift kvinde. Vi kommer ikke på den helt stor bryllupsrejse, da vi begge har alt for meget med begge vores job og planlægger en 14 dagstur til Grækenland sommeren 2005, sammen med et hold venner - og ja nu skulle vi da til at arbejde på børn.

Da vi kommer hjem efter 14 dage, hvor den har stået på badetøj fra morgen til aften, begynder jeg at få tegn på blærebetændelse. Jeg har som 6-årig været indlagt med nedsat nyrefunktion og har gennem mange år lidt af blærebetændelse, men det er gået i sig selv med hjælp af pencilen. Dog tiltager smerten, der tilkommer feber, og jeg bliver rigtig dårlig. Hver gang jeg skal på toilettet, skal jeg krumme mig sammen i venstre side. Jeg kører til min gynækolog i Danmark, da vi er bosat i Sverige, hvor vi ikke bare lige kan komme til, og da jeg kører hjem efter den første konsultation, er troen en vandblære og mere pencil. Ny kontrol efter 2 uger og der bliver det en anden tone – gynækologen kigger på mig og taler med STORE bogstaver (han kender mig for godt til, at jeg ikke lige er så god til at komme til læge). Han printer hans billede ud, hvor der tydeligt kan ses en 2 cm stor rund bold lignede ting. Han siger: ”Du skal med det samme tage kontakt til en urolog, når du lander i Sverige og virkelig presse på, da den er vokset på 14 dage.”.

Da jeg lander på den anden side af sundet, ringer jeg med det samme, og jeg bliver nød til at gentage det 2 gange, da de ikke før har hørt om en ung kvinde med dette. Og så går det hurtigt...

1 uge efter ligger jeg klar til den første kikkertundersøgelse sammen med min mand. Han ser, at deres ansigter bliver stumme og lidt panik spreder sig. Det var vist ikke så positivt, som jeg havde håbet.

Svar efter 2 dage: at jeg skal have taget biopsi ca. 1 uge efter, og nu kan vi godt mærke, at det nok ikke bare lige er en blærebetændelse med en vandcyste.. Biopsien lavet og så venter vi svar – dog er vi kommet ind på Lunds universitet og i meget kyndige hænder.

Svaret falder den 29. december 2005 - en dag man nok aldrig glemmer. DU HAR KRÆFT.... Her er der gået 3 måneder, siden vi landende fra en fed ferie.

Alle samtalerne påbegynder vi i starten af januar. Her er mine forældre også med og HOLD nu op, der er mange ting, vi skal tage stilling til og prøver, der skal laves. Men vi føler os hele tiden i de bedste hænder – da de på daværende tidspunkt ikke har haft en ung pige på min alder, og vi havde et ønske om stadig at blive forældre, måtte de søge viden fra Belgien, hvor der var en ung kvinde, som havde været det samme igennem og fået et biologisk barn. Dog under observation.

Den 11. januar ligger jeg oppe på operationsbordet – 10 timer efter bliver jeg kørt ned til opvågning med en ny kunstig blære og ingen lymfer tilbage – og så var der ellers 14 dage til at komme til sig selv. På afdelingen lå jeg på ene værelse, hvor min mand kunne køre en seng ind hver nat og hjælpe mig og pænt redt ude igen til morgen, inden der kom stuegang.

Jeg hygger mig dagen lang med gode gamle fortællinger fra de andre indlagte, som alle er mænd over 60 år – vi hyggede os.

Da jeg efter 14 dage må komme på sygehotel, inden jeg skal prøve at komme helt hjem – fjerner de den sidste slange, min sårdræn (tror jeg nok, det er hedder – den der gik direkte ind i blærer for væske) – Den sidder godt fast, og de er tre om at hive den nu.. Av av.. Men efter 30 minutter føler jeg selv, at nu kan jeg komme på mine ben. Over på hotellet sammen med min mand, da han har spist aftensmad, bliver jeg lige pludselig dårlig og får høj feber hele natten – kaster op til flere gange.

Næste morgen bliver jeg indlagt igen, og det viser sig, at der er kommet urin ud i bughulen, da det ikke havde lukket sig hurtigt nok.

Det blev til en uge mere på egen stue – men så var det hjem.... Efter en lille måned hjemme skulle jeg i gang med min kemo behandling – dog blev denne udsat en måned mere, da vi lige skulle igennem en fertilitets behandling inden, så vi var sikre på, der var æg, som vi kunne bruge om 5 år efter endt behandling - det blev til 14 æg, hvor 10 blev befrugtet – vores eget lille fodboldhold.

Nu stod den på 4 gange kemo, hvor jeg var indlagt i 24 timer og så hjem og ind igen 3 uger efter. I den tid jeg var hjemme, måtte jeg gerne arbejde 10 timer om ugen (det kunne jeg ikke helt holde - blev til noget mere). Men som lægen sagde: ”Du er ikke til at styre på ti tønder land, og hvis du er glad og positiv med det - så kører vi med den plan.”. Jeg havde en dejlig ung hest på det tidspunkt, dog red jeg ikke, men lavede mange andre ting, som kunne holde mig i gang.

Under min kemo mistede jeg alt håret og prøvede at tage på, da jeg efter operationen var tæt på de 50 kilo. Så det var nu eller aldrig – derfor spiste og drak jeg alt det, jeg kunne – så vægten kunne komme op.

August 2006 var den sidste kemobehandling, og så var det kontroller frem over. Håret kom fint tilbage og var ude til december måned.

Alle kontroller blev lavet på Lunds Universitet Sygehus, indtil vi kom hjem til Danmark november 2007 - derefter kom jeg under Skejby.

I 2010 har jeg været på operationsbordet igen, denne gang på Rigshospitalet for endometriose, der blev brændt væk, og her sagde man, at en graviditet ikke kunne komme på tale, og derfor måtte vi sige farvel til vores lille fodboldhold. Dog gav vi ikke op og gik i gang med adoption.

Den 1. marts 2013 kom vi hjem med en lille dreng, og ham nyder vi at være forældre til.

2020, skal jeg endnu engang til kontrol med min endometriose, som vi ikke 100% har fået bugt med, og det kan ende med en ny operation. Hvis dette er tilfældet, må jeg som 42-årig sige farvel til mit underliv og sige HEJ/velkommen til overgangsalderen. Lige siden min operation i 2005 har jeg været plaget af smerte ved samleje og hård træning – dog har lægerne gerne ville beholde mit underliv grundet min alder - men nu er jeg voksen nok til at sige farvel til det...